Αλγοριθμική Επιχειρησιακή Έρευνα Δεύτερη Εργασία

Σιώρος Βασίλειος Ανδρινοπούλου Χριστίνα Οκτώβριος 2019

1. Find a differentiable function f: R R such that f does not have an extremum at its critical point.							

2. Given a positive integer S, which decompositions a 1 + + an = S with the ai positive integers have the largest product a 1 an?

3. Find the optimal solution to the Diet Problem when the cost function is Cost(x1, x2) = x1 + x2.

4. Let A,B $\mathbb{R}^{n\times n}$. Show that the traditional way of computing their product AB requires a total of $(2n-1)n^2$ arithmetic operations.

Οι πίναχες A και B είναι τετραγωνικοί $(n \times n)$, δηλαδή αποτελόυνται από n γραμμές και από nστήλες, όπως φαίνεται παρακάτω:

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{22} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & b_{22} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ b_{n1} & b_{n2} & \dots & b_{nn} \end{bmatrix}$$

$$B = \begin{bmatrix} b_{11} & b_{22} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & b_{22} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ b_{n1} & b_{n2} & \dots & b_{nn} \end{bmatrix}$$

$$A \times B = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{22} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} b_{11} & b_{22} & \dots & b_{1n} \\ b_{21} & b_{22} & \dots & b_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ b_{n1} & b_{n2} & \dots & b_{nn} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} z_{11} & z_{22} & \dots & z_{1n} \\ z_{21} & z_{22} & \dots & z_{2n} \\ \vdots & \vdots & \dots & \vdots \\ z_{n1} & z_{n2} & \dots & z_{nn} \end{bmatrix} = Z$$

Για τον πολλαπλασιασμό των πινάχων Α και Β αρχεί να πολλαπλασιάσουμε την:

1η γραμμή του A με την 1η στήλη του B, για το $z_{11} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις 1η γραμμή του A με την 2η στήλη του B, για το $z_{12} o n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις n

1η γραμμή του A με την n στήλη του B, για το $z_{1n} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις

 2η γραμμή του A με την 1η στήλη του B, για το $z_{21}\to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις 2η γραμμή του A με την 2η στήλη του B, για το $z_{22}\to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις n(n+(n-1))

2η γραμμή του A με την n στήλη του B, για το $z_{2n} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεια

η γραμμή του A με την 1η στήλη του B, για το $z_{n1} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις γ n γραμμή του A με την 2η στήλη του B, για το $z_{n2} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις nη γραμμή του A με την n στήλη του B, για το $z_{nn} \to n$ γινόμενα και (n-1) προσθέσεις.

Η κάθε γραμμή του πίνακα Α πολλαπλασιάζεται με όλες τις στήλες του Β και προκύπτει μία νέα γραμμή στον πίνακα Z. H παραπάνω διαδικασία απαιτεί n(n+(n-1)) αριθμητικές παραστάσεις και επειδή αυτό θα συμβεί n φορές απαιτούνται συνολικά $n^2(n+(n-1))=n^2(2n-1)$.

5. Consider the problem of solving a system of n linear equations in n unknowns. Show that the Gaussian elimination method requires $O(n^3)$ arithmetic operations in order to either compute a solution or to decide that no solution exist.

Η μέθοδος απαλοιφής του Gauss είναι μία μέθοδος για την επίλυση πυχνών γραμμιχών συστημάτων, δηλαδή συστημάτων που ο πίναχας των συντελεστών των αγνώστων στοιχείων αποτελείται χυρίως από μη μηδενικά στοιχεία.

Πριν προχωρήσουμε στην εύρεση της πολυπλοκότητας της μεθόδου, θα εξηγήσουμε πως δουλεύει η μέθοδος.

Στόχος της απαλοιφής του Gauss είναι να λύσουμε ένα γραμμικό σύστημα Ax=b, όπου $A\epsilon\mathbb{R}^{n\times n},\ x\epsilon\mathbb{R}^{n\times 1}$ και $B\epsilon\mathbb{R}^{n\times 1}$. Για να λύσουμε το σύστημα αυτό, η μέθοδος απαλοιφής του Gauss προχωρά σε τριγωνοποίηση του πίνακα A, κι έτσι ο πίνακας γίνεται άνω τριγωνικός, κι έπειτα με προς τα πίσω αντικατάσταση βρίσκουμε τους αγνώστους.

Πιο αναλυτικά, έστω ότι βρισκόμαστε στο k-οστό βήμα της μεθόδου (αυτό σημαίνει ότι κοιτάμε την k γραμμή του πίνακα A). Τα βήματα που ακολουθούμε εδώ είναι:

- 1. Βρίσκουμε (n-k) το πλήθος πολλαπλασιαστές m, όπου $m_{ik}=-\frac{a_{ik}}{a_{kk}}$ για i=k+1,k+2,...,n.
- 2. Εφαρμόζουμε τον τύπο $a_{ij}^{new} = a_{ij}^{old} + m_{ik} \times a_{kj}^{(k)}$ για i = k+1, k+2, ..., n και j = k, k+1, ..., n
- 3. Εφαρμόζουμε τον τύπο $b_i^{new}=b_i^{old}+m_{ik}\times_k^{(k)}$ για i=k+1,k+2,...,n

Για την εύρεση της πολυπλοκότητας θα αναφερθούμε αρχικά στη γενική περίπτωση επίλυσης l το πλήθος γραμμικών συστημάτων με τον ίδιο πίνακα αγνώστων A. Άλλωστε, η "βαρια" υπολογιστικά εργασία είναι η τριγωνοποίηση του πίνακα A. Έπειτα θα περάσουμε στην περίπτωση όπου το l=1.

Έστω πάλι ότι βρισκόμαστε στο k βήμα της μεθόδου:

Για να εκτελέσουμε το βήμα 1 και να καταφέρουμε να μηδενίσουμε τα $a_{k+1,k},...,a_{nk}$, πρέπει να βρόυμε (n-k) το πλήθος πολλαπλασιαστές τύπου m. Αρα, σε αυτό το βήμα θα εκτελεστούν (n-k) διαιρέσεις.

Για να εκτελεστεί τα βήματα 2 και 3:

-για το γινόμενο ma ϑ α εκτελεστούν (n-k+l) γινόμενα (n-k) φορές

-για την πρόσθεση a+ma θα εκτελεστούν (n-k+l) προσθαφαιρέσεις (n-k) φορές.

Συνεπώς, για την πλήρη εκτέλεση του αλγορίθμου θα χρειαστούν:

$$\sum_{k=1}^{n-1} (n-k) \ \text{διαιρέσεις}$$

$$\sum_{k=1}^{n-1} (n-k)(n-k+l) \ \text{πολλαπλασιασμοί}$$

$$\sum_{k=1}^{n-1} (n-k)(n-k+l) \ \text{προσθαφαιρέσεις}$$

Κάνοντας χρήση των:

$$\sum_{k=1}^{m} k = \frac{m(m+1)}{2}$$
 and $\sum_{k=1}^{m} k^2$

προχύπτει τελικά ότι για την τριγωνοποίηση του πίνακα Α χρειαζόμαστε:

$$\sum_{k=1}^{n-1} (n-k) = \sum_{k=1}^{n-1} n - \sum_{k=1}^{n-1} k =$$

$$= n(n-1) - \frac{(n-1)(n-1+1)}{2} = \frac{n(n-1)}{2} - \frac{n(n-1)}{2} = \frac{n(n-1)}{2} \text{ diagrésses}$$

$$\begin{split} \sum_{k=1}^{n-1} (n-k)(n-k+l) &= \sum_{k=1}^{n-1} (n^2-nk+nl-kn+k^2-kl) = \\ &= \sum_{k=1}^{n-1} n^2 - 2 \sum_{k=1}^{n-1} nk + \sum_{k=1}^{n-1} nl + \sum_{k=1}^{n-1} k^2 - \sum_{k=1}^{n-1} kl = \\ &= n^2 \sum_{k=1}^{n-1} 1 - 2n \sum_{k=1}^{n-1} k + nl \sum_{k=1}^{n-1} 1 + \sum_{k=1}^{n-1} k^2 - l \sum_{k=1}^{n-1} k = \\ &= n^2 (n-1) - 2n \frac{(n-1)n}{2} + nl(n-1) + \frac{(n-1)n(2n-1)}{6} - l \frac{(n-1)n}{2} = \\ &= n^2 (n-1) - n^2 (n-1) + \frac{1}{2} nl(n-1) + \frac{n(n-1)(2n-1)}{6} = \\ &= \frac{nl(n-1)}{2} + \frac{n(n-1)(2n-1)}{6} = \frac{3nl(n-1)}{6} + \frac{n(n-1)(2n-1)}{6} = \\ &= \frac{n(n-1)(3l+2n-1)}{6} \text{ polyaging polyaging$$

$$\sum_{k=1}^{n-1} (n-k)(n-k+l) = \sum_{k=1}^{n-1} (n^2 - nk + nl - kn + k^2 - kl) =$$

$$=\sum_{k=1}^{n-1}n^2-2\sum_{k=1}^{n-1}nk+\sum_{k=1}^{n-1}nl+\sum_{k=1}^{n-1}k^2-\sum_{k=1}^{n-1}kl=$$

$$=n^2\sum_{k=1}^{n-1}1-2n\sum_{k=1}^{n-1}k+nl\sum_{k=1}^{n-1}1+\sum_{k=1}^{n-1}k^2-l\sum_{k=1}^{n-1}k=$$

$$=n^2(n-1)-2n\frac{(n-1)n}{2}+nl(n-1)+\frac{(n-1)n(2n-1)}{6}-l\frac{(n-1)n}{2}=$$

$$=n^2(n-1)-n^2(n-1)+\frac{1}{2}nl(n-1)+\frac{n(n-1)(2n-1)}{6}=$$

$$=\frac{nl(n-1)}{2}+\frac{n(n-1)(2n-1)}{6}=\frac{3nl(n-1)}{6}+\frac{n(n-1)(2n-1)}{6}=$$

$$=\frac{n(n-1)(3l+2n-1)}{6}$$
 prosdagairéseis

ενώ για τον υπολογισμό των x απαιτούνται:

$$l\sum_{k=1}^n 1 \ \text{διαιρέσεις}$$

$$l\sum_{k=1}^{n-1} (n-k) \ \text{πολλαπλασιασμοί}$$

$$l\sum_{k=1}^{n-1} (n-k) \ \text{προσθαφαιρέσεις}$$

Δηλαδή:

$$nl$$
 διαιρέσεις
$$\frac{n(n-1)l}{2} \ \text{πολλαπλασιασμοί}$$

$$\frac{n(n-1)l}{2} \ \text{προσθαφαιρέσεις}$$

Συνεπώς, το σύνολο των πράξεων είναι:

$$\dfrac{n(n-1+2l)}{2}$$
 διαιρέσεις
$$\dfrac{n(n-1)(2n-1+6l)}{6}$$
 πολλαπλασιασμοί
$$\dfrac{n(n-1)(2n-1+6l)}{6}$$
 προσθαφαιρέσεις

A v l = 1 απαιτούνται:

$$\frac{n^2}{2} + \frac{n}{2} \,\, \text{διαιρέσεις}$$

$$\frac{n^3}{3} + \frac{n^2}{2} - \frac{5n}{6} \,\, \text{πολλαπλασιασμοί}$$

$$\frac{n^3}{3} + \frac{n^2}{2} - \frac{5n}{6}$$
 προσθαφαιρέσεις

Άρα, η μέθοδος απαλοιφής του Gauss για την επίλυση γραμμικών συστημάτων απαιτεί $\mathrm{O}(n^3).$

6. Suppose that we are given a set of vectors in \mathbb{R}^n that form a basis and let y be an arbitrary vector in \mathbb{R}^n . We wish to express y as a linear combination of the basis vectors. How can this by accomplished?

Έστω ότι τα $b_1, b_2, ..., b_n$ είναι το σύνολο που αποτελόυν τη βάση.

Βάση ενός διανυσματικού χώρου V είναι ένα σύνολο γραμμικώς ανεξάρτητων διανυσμάτων που παράγουν το V. Με άλλα λόγια το σύνολο $B = \{b_1, b_2, ..., b_n\}$ είναι βάση του V αν:

- 1. $b_1, b_2, ..., b_n \epsilon V$
- 2. $b_1, b_2, ..., b_n$ είναι γραμμικώς ανεξάρτητα. (τα $b_1, b_2, ..., b_n$ είναι γραμμικώς ανεξάρτητα ανν η σχέση $\lambda_1 b_1 + \lambda_2 b_2 + ... + \lambda_n b_n = 0$ ισχύει μόνο για $\lambda_1 = \lambda_2 = ... = \lambda_n = 0$)
- 3. $\forall b \in V, \exists \lambda_1, \lambda_2, ..., \lambda_n \in \mathbb{R} \ \text{to} \ b = \lambda_1 b_1 + \lambda_2 b_2 + ... + \lambda_n b_n$.

Για να εκφράσουμε ένα τυχαίο διάνυσμα $y \in \mathbb{R}^n$ πρέπει να βρούμε κατάλληλους συντελεστές τω

$$y_j = \sum_{i=1}^n a_i b_j^i \ \forall j \le n$$

όπου το j δηλώνει το j-οστό στοιχείο των διανυσμάτων y και b.

Θα αποδείξουμε ότι οι παραπάνω εξισώσεις έχουν μοναδική λύση.

Έστω διάνυσμα $z \in \mathbb{R}^n$ και έστω ότι μπορεί να αναπαρασταθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους:

$$z = d_1b_1 + d_2b_2 + \dots + d_nb_n(1)$$

$$z = m_1 b_1 + m_2 b_2 + \dots + m_n b_n(2)$$

με $d_i, m_i \in \mathbb{R}$. Επειδή, όμως, (1) = (2) έχουμε:

$$d_1b_1 + d_2b_2 + \dots + d_nb_n = m_1b_1 + m_2b_2 + \dots + m_nb_n \Leftrightarrow$$

$$(d_1 - m_1)b_1 + (d_2 - m_2)b_2 + \dots + (d_n - m_n)b_n = 0$$

κι επειδή τα $b_1, b_2, ..., b_n$ είναι διανύσματα βάσης, είναι γραμμικώς ανεξάρτητα, άρα:

$$(d_1 - m_1) = 0, (d_2 - m_2) = 0, ..., (d_n - m_n) = 0$$

 $d_1 = m_1, d_2 = m_2, ..., d_n = m_n$

Συνεπώς, οι δύο αναπαραστάσεις του διανύσματος z είναι ίδιες και η αναπαράστασή του από διανύσματα βάσης είναι μοναδική.

Για να βρούμε λοιπόν τα μοναδικά a_i για να εκφράσουμε ένα τυχαίο διάνυσμα y ως γραμμικό συνδυασμό των διανυσμάτων βάσης μπορούμε να ελαχιστοποιήσουμε μία συνάρτηση, που υπόκειται σε αυτούς τους περιορισμούς.

7. Study the the Readings		title:	Do do	gs know	Calculus?	found in